हस्तन्यस्तविलासवंशमनृजुभ्रूवल्लिमद्वल्लवी- ।
वृन्दोत्सारिदृगन्तवीक्षितमतिस्विदार्द्रगण्डस्थलं ।
मामुद्वीक्ष्य विलक्षितस्मितसुधामुग्धाननं कानने ।
गोविन्दं व्रजसुन्दरीगणावृतं पश्यामि हृष्यामि च ॥ १९ ॥

दुरालोकस्तोकस्तबकनवकाशोकलतिका- ।
विकाशः कासारोपवनपवनोऽपि व्यथयति ।
अपि भ्राम्यद्भृङ्गीरणितरमणीया न मुकुल- ।
प्रसूतिश्चूतानां सखि शिखरिणीयं सुखयति ॥ २० ॥

साकूतस्मितमाकुलाकुलगलद्धम्मिल्लमुल्लासित- ।
भ्रूवल्लीकमलीकदर्शितभुजाबालार्द्धहस्तस्तनं ।
गोपीनां निभृतं निरीक्ष्य दयिताकाङ्क्षिश्चिरं चिन्तयन्- ।
अन्तर्मुग्धमनोहरो हरतु वः क्लेशं नवः केशवः ॥ २१ ॥

इति श्रीगीतगोविन्देऽक्लेशकेशवो नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥

कंसारिरपि संसारवासनाबन्धशृङ्खलां ।
राधामाधाय हृदये तत्याज व्रजसुन्दरीः ॥ १ ॥
इतस्ततस्तामनुसृत्य राधिकां ।
अनङ्गबाणव्रणखिन्नमानसः ।
कृतानुतापः स कलिन्दनन्दिनी- ।
तटान्तकुञ्जे निषसाद माधवः ॥ २ ॥